

Határozatok Tára

NILS WAHL
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. március 9.¹

C-80/16. sz. ügy

ArcelorMittal Atlantique et Lorraine
kontra
Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(a Tribunal administratif de Montreuil [montreuil-i közigazgatási bíróság, Franciaország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Környezetvédelem – Az üvegházhatású gázok kibocsátás egységeinek kereskedelmi rendszere – 2003/87/EK irányelv – Átmeneti szabályok – 2011/278/EU határozat – Érvényesség – A kibocsátási egységek ingyenes kiosztásának módszere – Acélipari ágazat – A forró fémre és a szinterezett ércre vonatkozó referenciaértékek – Villamos energia termelése hulladékgázokból – A legpontosabb és legkorszerűbb adatok felhasználása – A leghatékonyabb létesítmények – Indokolási kötelezettség”

1. A jelen ügy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszeréről szól, amelyet a 2003/87/EK irányelv² hozott létre. E rendszer, különösen az érintett pénzügyi érdekek miatt, az uniós bíróságok előtti ügyeknek számos alkalommal képezte tárgyát.³ A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem az irányelv alkalmazása céljából meghozott 2011/278/EU határozat⁴ érvényességére vonatkozik. A Bíróságnak feltett kérdések a 2013–2020-as időszakban az acélipari ágazat kibocsátási egységeinek ingyenes kiosztására vonatkozó uniós szintű referenciaértékek meghatározása során a Bizottság által alkalmazandó megfelelő módszer összetett kérdésével foglalkoznak.

2. Pontosabban a kérdést előterjesztő bíróság annak tisztázását kéri a Bíróságtól, hogy a releváns referenciaértékek meghatározása során a Bizottság 1. dönthetett-e úgy, hogy a forró fémre vonatkozó referenciaértékben nem szerepelteti az újrahasznosított hulladékgázok villamosenergia-termelésben történő felhasználásából eredő összes kibocsátást; 2. a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározását alapozhatta-e a vas- és acélttermelésre vonatkozó „BREF”⁵ dokumentumra és a 2007/589/EK határozatra;⁶ 3. a szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték meghatározása során a referencia létesítmények között szerepeltethetett-e szinterezett ércet és pelletet is előállító gyárat; és végül 4. eljárhatott-e így anélkül, hogy konkrétan megindokolta volna ezt az eljárását.

1 Eredeti nyelv: angol.

2 Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.). A jelen ügy a 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 140., 63. o.) által módosított, átdolgozott irányelvről szól.

3 Gyors áttekintés alapján az uniós bíróságok a mai napig legalább 76, az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerének különféle szempontjaival kapcsolatos ügygel foglalkoztak.

4 A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i bizottsági határozat (HL 2011. L 130., 1. o.).

5 A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2008. L 24., 8. o.) összhangban meghatározott, elérhető legjobb technikákra vonatkozó referenciadokumentum (BREF).

6 A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és jelentésére vonatkozó iránymutatások létrehozásáról szóló, 2007. július 18-i bizottsági határozat (HL 2007. L 229., 1. o.).

3. Első ránézésre az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések erősen technikai jellegűeknek tűnnek. Ez ugyanakkor nem von le e kérdések jelentőségéből. Egyrészt a jelenlegi változó éghajlati viszonyok között a 2003/87 irányelv által bevezetett kibocsátás-kereskedelmi rendszer kétségtelenül az uniós környezetvédelmi politika sarokkövének minősül.⁷ Másrészt a valaha feljegyzett legmelegebb évet követően – amelyben a kutatók többek között minden idők legalacsonyabb északi-sarki tengeri jégszintjéről számoltak be – nehezen túlozható el a feltett kérdések jelentősége.

4. A következőkben azt fogom részletezni, hogy a Bizottság miért a 2003/87 irányelvvel összhangban határozta meg a 2011/278 határozatban hivatkozott referenciaértékeket.

I. Jogi keret

A. A 2003/87 irányelv

5. A 2003/87 irányelv 10a. cikke a kibocsátási egységek 2013–2020-as időszakra vonatkozó ingyenes kiosztásáról rendelkezik. E cikk (1)–(3), (6) és (12) bekezdései a következőképpen rendelkeznek:

„(1) A Bizottság 2010. december 31-ig közösségi szintű, teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedéseket fogad el a kibocsátási egységek a (4), az (5), a (7) és a (12) bekezdésben említett kiosztására vonatkozóan, ideértve a (19) bekezdés harmonizált alkalmazásához szükséges bármely rendelkezést is.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint közösségi szintű előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a CO₂ elkülönítését és tárolását, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönöznék a kibocsátás növelésére. Villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a 10c. cikk hatálya alá tartozó esetek és a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.

Az egyes ágazatokban és alágazatokban a referenciaértékeket elviekben a termékek – és nem a ráfordítások – alapján kell kiszámítani, az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésének és az energiahatékonysági megtakarításnak az érintett ágazat vagy alágazat termelési folyamata során való maximalizálása érdekében.

Az egyes ágazatokra és alágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek rögzítésére szolgáló elvek meghatározása során a Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

⁷ Poiares Maduro főtanácsnok Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ügyre vonatkozó indítványa, C-127/07, EU:C:2008:292, 2. pont.

Azt követően, hogy a Közösség olyan nemzetközi éghajlatváltozási megállapodást hagy jóvá, amely az üvegházhatású gázok tekintetében a Közösségben megvalósulóval összemérhető mértékű kibocsátáscsökkentésekre kötelez, a Bizottság a fenti intézkedéseket felülvizsgálja annak érdekében, hogy ingyenes kiosztásra csak akkor kerülhessen sor, ha az a megállapodásra figyelemmel teljes mértékben indokolt.

(2) Az egyes ágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek meghatározására szolgáló elvek rögzítése során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat közösségi létesítményei leghatékonyabb 10%-ának 2007–2008 közötti átlagteljesítménye adja. A Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

A 14. és a 15. cikk értelmében elfogadott rendeletek az előzetes referenciaértékek meghatározása céljából harmonizált szabályokat alakítanak ki a termeléssel kapcsolatos üvegházhatású gázkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és ellenőrzésére.

(3) A (4) és (8) bekezdésre is figyelemmel és a 10c. cikkre tekintet nélkül nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban a villamosenergia-termelők, a szén-dioxid elkülönítését szolgáló létesítmények, a szén-dioxid szállítására szolgáló csővezetékek és a szén-dioxid-tárolóhelyek.

[...]

(6) A tagállamok emellett azon ágazatok vagy alágazatok számára, amelyekről megállapítást nyert, hogy a villamosenergia-árakban megjelenő, üvegházhatású gázkibocsátással kapcsolatos költségeik miatt jelentősen érinti őket a szénszivárgás kockázata, pénzügyi intézkedéseket is elfogadhatnak e költségek kompenzálása érdekében, amennyiben a pénzügyi intézkedések összeegyeztethetőek az állami támogatásokra alkalmazandó és az e területen a jövőben elfogadandó szabályokkal. [...]

[...]

(12) [...] 2013-ban, majd azt követően 2020-ig minden évben a szénszivárgás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokban vagy alágazatokban működő üzemeltetők az (1) bekezdésben hivatkozott rendelkezésekkel összhangban meghatározott mennyiség 100%-a erejéig ingyenes kiosztásban részesülhetnek az (1) bekezdésnek megfelelően.”

B. A 2011/278 határozat

6. A Bizottság a 2011/278 határozatban állapította meg a 2003/87 irányelv 10a. cikkében hivatkozott termék-referenciaértékeket. A szinterezett ércre és forró fémre vonatkozó, vitatott referenciaértékek meghatározása céljából alkalmazott módszer megértésében különösen fontosak a következő preambulumbekkezdések. E preambulumbekkezdések szövege (a lábjegyzetek nélkül) a következő:

„(2) Az egyes ágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek meghatározására szolgáló elvek rögzítése során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat közösségi létesítményei leghatékonyabb 10%-ának 2007–2008 közötti átlagteljesítménye adja. [...]

[...]

(4) A Bizottság lehetőség szerint referenciaértékeket alakított ki a 2003/87/EK irányelv 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek során előállított termékek, valamint a létesítmények közötti áruforgalomban lévő köztes termékek esetében. [...] Amennyiben egy termék egy másik termék közvetlen helyettesítő terméke, mindkét termékre azonos referenciaértéknek és kapcsolódó termék meghatározásnak kell vonatkoznia.

[...]

- (6) A referenciaértékeknek ki kell terjedniük valamennyi, termeléssel kapcsolatos közvetlen kibocsátásra, beleértve a termeléshez felhasznált mérhető hő termelésével kapcsolatos kibocsátást is, függetlenül attól, hogy a mérhető hőt a helyszínen vagy más létesítményben termelték-e. A referenciaértékek meghatározásának nem képezték alapját a villamosenergia-termeléssel és a mérhető hő exportjával kapcsolatos kibocsátások, beleértve az exoterm folyamatok esetében alternatív hő- vagy villamosenergia-termeléssel elkerült kibocsátást, illetve a közvetlen kibocsátással nem járó villamosenergia-termelést is. [...]
- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy a referenciaértékek az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez vezessenek azon termelési folyamatok esetében, amelyekben a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására jogosult közvetlen kibocsátások, illetve a villamosenergia-termelésből származó, a 2003/87/EK irányelv alapján ingyenes kiosztásra nem jogosult közvetett kibocsátások egymással bizonyos mértékig kölcsönösen felcserélhetők, a referenciaértékek meghatározásakor figyelembe vették a villamosenergia-termeléssel kapcsolatos közvetett kibocsátásokat is tartalmazó összkibocsátást annak biztosítása érdekében, hogy a tüzelőanyag- és villamosenergia-intenzív létesítmények egyenlő versenyfeltételekkel rendelkezzenek. A kibocsátási egységeknek az érintett referenciaértékek alapján történő ingyenes kiosztásához az összkibocsátásból csak a közvetlen kibocsátásokra eső részt kell figyelembe venni annak érdekében, hogy a villamos energiával kapcsolatos kibocsátások tekintetében elkerülhető legyen a kibocsátási egységek ingyenes kiosztása.
- (8) A referenciaértékek meghatározásához a Bizottság az üvegházhatású gázok szempontjából 2007–2008-ban leghatékonyabb azon létesítmények 10%-a ÜHG-teljesítményének számtani átlagát vette kiindulópontnak, amelyekről adatokat gyűjtöttek. Ezen túlmenően minden olyan ágazat esetében, amelyhez az I. mellékletben termék-referenciaérték szerepel, a Bizottság – a 2003/87/EK irányelv 2003/87/EK irányelv 10a. cikkének (1) bekezdésével összhangban – a különböző forrásokból kapott kiegészítő információk alapján, illetve az európai és nemzetközi szinten leghatékonyabb műszaki megoldásokat, és csökkentési potenciált elemző tanulmány alapján elemezte, hogy e kiindulópontok elegendő mértékben tükrözik-e a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, helyettesítő megoldásokat, alternatív termelési folyamatokat, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a szén-dioxid leválasztását és tárolását, amennyiben ehhez rendelkezésre állnak létesítmények. A referenciaértékek meghatározásához felhasznált adatokat a források széles köréből merítették annak érdekében, hogy az elemzés a 2007-ben és 2008-ban referenciaértékkel rendelkező terméket előállító lehető legtöbb létesítményre kiterjedjen. Először is a referenciaértékkel rendelkező termékeket előállító, a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe tartozó létesítmények ÜHG-teljesítményével kapcsolatos adatokat a vonatkozó európai ágazati szövetségek által vagy nevében gyűjtötték, meghatározott szabályok, az ún. ágazati szabálykönyvek alapján. Másodszor, az európai ágazati szövetségek általi adatgyűjtés kiegészítéseképpen az Európai Bizottság nevében tanácsadók gyűjtöttek adatokat az iparág adatai között nem szereplő létesítményektől, valamint a tagállamok illetékes hatóságai is rendelkezésre bocsátottak adatokat és elemzéseket.

[...]

- (10) Amennyiben egy létesítményben több terméket gyártanak, és nem tekintették megvalósíthatónak, hogy az egyes termékekhez kibocsátást rendeljenek, az adatgyűjtés csak az egyetlen terméket gyártó létesítményekre terjedt ki, és csak azokat vonta be a referenciaérték-meghatározásba. Ez vonatkozik a következő termékek referenciaértékére: mész, dolomitmész, szintelen üvegből készült palackok és téglék, színes üvegből készült palackok és téglék, burkolótégla, padlóburkoló, porlasztott por, nem bevont finompapír, tissue papír, testliner és hullám alappapír,

nem bevont és bevont karton. Az eredmények szignifikanciájának növelése és hitelességének ellenőrzése érdekében a leghatékonyabb létesítmények 10%-a átlagteljesítményének értékeit összevetették a leghatékonyabb műszaki megoldásokról szóló szakirodalmi adatokkal.

- (11) Amennyiben nem álltak rendelkezésre adatok vagy a referenciaérték-meghatározás módszertanával összhangban gyűjtött adatok, az aktuális kibocsátási és felhasználási szintekre, továbbá a leghatékonyabb műszaki megoldásokra vonatkozó, elsősorban [a 2008/1/EK irányelvvel] összhangban létrehozott [BREF-ből] származó információkat felhasználva vezették le a referenciaértékeket. A hulladékgázok kezelésével, a hőexporttal és a villamosenergia-termeléssel kapcsolatos adatok hiánya miatt különösen a kokszt és a forró fém termék-referenciaértékeit származtatták a közvetlen és közvetett kibocsátások kiszámításából, a vonatkozó BREF energiaáramlással kapcsolatos releváns információi, illetve a [2007/589/EK bizottsági határozatban] meghatározott alapértelmezett kibocsátási tényezők alapján. A szinterezett érc termék-referenciaértéke esetében az adatok a vonatkozó BREF energiaáramlással kapcsolatos releváns információi alapján, az ágazatbeli hulladékgáz-égetés figyelembevételével mellett helyesbítés tárgyát is képezték.
- (12) Ha nem lehetett termék-referenciaértéket levezetni, de keletkeznek a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására jogosult üvegházhatású gázok, a kibocsátási egységeket általános tartalék-referenciaértékek alapján kell kiosztani. Annak érdekében, hogy legalább az érintett termelési folyamatok egyes részei esetében maximalizálható legyen az ÜHG-kibocsátások csökkentése és az energiatakarékosság, három tartalék-referenciaértéket állítottak hierarchikus sorrendbe. A hő-referenciaérték azon hőfogyasztási folyamatoknál alkalmazandó, ahol mérhető hővezetőt használnak. A tüzelőanyag-referenciaértéket ott kell alkalmazni, ahol nem mérhető hő használnak fel. A hő- és tüzelőanyag-referenciaértékek levezetése az átláthatóság és egyszerűség elve alapján történt, egy széles körben hozzáférhető, az ÜHG-hatékonyság szempontjából a második legjobbnak tekinthető tüzelőanyag referencia-hatékonyságának felhasználásával, energiahatékony műszaki megoldások figyelembevételével. A technológiai kibocsátások esetében a kibocsátási egységeket a múltbeli kibocsátások alapján kell kiosztani. [...]

[...]

- (32) Ugyancsak helyénvaló, hogy a termék-referenciaértékek figyelembe vegyék a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést és a felhasználásukhoz kapcsolódó kibocsátásokat. Ennek érdekében azon termékek referenciaértékeinek meghatározásánál, amelyek előállítása hulladékgázokat keletkeztet, a hulladékgázok szén-dioxid-tartalmát nagymértékben figyelembe vették. Amennyiben a hulladékgázokat a termelési folyamatból a vonatkozó termék-referenciaérték rendszerhatárain kívülre exportálják és hőtermelés céljából az I. mellékletben meghatározott, referenciaértékkel rendelkező folyamat rendszerhatárain kívül elégetik, a kapcsolódó kibocsátásokat úgy kell figyelembe venni, hogy a hő- vagy tüzelőanyag-referenciaérték alapján további kibocsátási egységeket osztanak ki. Azon általános elv fényében, miszerint bármely villamosenergia-termeléssel kapcsolatban nem oszthatók ki ingyenesen kibocsátási egységek, nehogy szükségtelenül torzuljon a verseny az ipari létesítményeknek szolgáltatott villamos energia piacain, és figyelembe véve a villamos energia árában foglalt szén-dioxid-árakat, helyénvaló, hogy amennyiben a hulladékgázokat a termelési folyamatból a vonatkozó termék-referenciaérték rendszerhatárain kívülre exportálják, és villamos energia termelése céljából elégetik, a vonatkozó termék-referenciaértékbe beszámított hulladékgáz szénigáz-tartalmán túl ne osszanak ki kibocsátási egységeket.”

7. A szinterezett ércre és forró fémre vonatkozó referenciaértékeket a határozat I. melléklete rögzíti. Az érték megfelelően 0,171 és 1,328 kibocsátási egység/tonna.

II. A tényállás, az eljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8. A Tribunal administratif de Montreuil (montreuil-i közigazgatási bíróság) előtt zajló alapeljárásban az ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (a továbbiakban: ArcelorMittal) kérte a bíróságot, hogy semmisítse meg a környezetvédelemért, a fenntartható fejlődésért és az energiáért felelős miniszternek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeivel érintett üzemeltetők listáját és a 2013–2020 közötti időszakban az ingyenes kibocsátási egységek mennyiségét meghatározó, 2014. január 24-i rendeletét.⁸ Ezenfelül kérte a bíróságot, hogy semmisítse meg ugyanezen miniszternek az e rendelet visszavonása iránt az ArcelorMittal által előterjesztett kérelmet elutasító, 2014. június 11-i határozatát.

9. A szóban forgó rendeletet a 2011/278 határozattal összhangban fogadták el. Az ArcelorMittal lényegében azt állítja, hogy a rendelet és a miniszteri határozat jogellenes, mivel a 2011/278 határozaton alapulnak, amely viszont nem felel meg a 2003/87 irányelvnek. Az érvelése szerint ennek az az oka, hogy egyrészt a Bizottság a forró fém referenciaérték számításánál nem vette figyelembe a villamos energia termelése során használt hulladékgázokkal kapcsolatos kibocsátásokat, másrészt nem használta fel a rendelkezésre álló legjobb adatokat a szóban forgó referenciaérték meghatározásához. Az ArcelorMittal úgy véli továbbá, hogy nem helyes a szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték, mivel a hivatkozott referenciaérték számításába bevonták egy pelletet is előállító létesítmény kibocsátásait.

10. A kérdést előterjesztő bíróság elismeri, hogy a 2003/87 irányelv 10a. cikke értelmében a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására vonatkozó referenciaértékek meghatározása terén. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság kételkedik, hogy a forró fémre és a szinterezett ércre vonatkozó referenciaértékek összeegyeztethetők-e a hivatkozott irányelvvel. A kérdést előterjesztő bíróság ezért úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) A [Bizottság] a [2011/78/EU határozatában], azzal, hogy a forró fém referenciaértékéből kizárta a villamos energia előállítása során újrahasznosított hulladékgázokkal összefüggő kibocsátásokat, megsértette-e a [2003/87/EK irányelv] 10a. cikkének (1) bekezdését az előzetes referenciaértékek meghatározásának szabályai tekintetében, különösen a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerés célját, és a hulladékgázokból történő villamosenergia-termelés során az ingyenes kibocsátási egységek kiosztásának a lehetőségét illetően?
- 2) A Bizottság azzal, hogy ebben a határozatban [a vasra és az acélra vonatkozó BREF] és a [2007/589 határozat] adatai alapján határozta meg a forró fém referenciaértékét, megsértette-e a rendelkezésre álló legkorszerűbb és legpontosabb tudományos eredmények felhasználására vonatkozó kötelezettségét és/vagy a megfelelő ügyintézés elvét?
- 3) A [2011/278/EU határozatban] az Európai Bizottság azon döntése, hogy a szinterezett érc referenciaértékének meghatározása során a referencia létesítmények körébe olyan üzemet von be, amely egyszerre állít elő szinterezett ércet és pelletet, ha e döntés bizonyítást nyer, maga után vonja-e a referenciaérték jogellenességét?
- 4) A Bizottság megsértette-e az [EUMSZ] 296. cikke által előírt indokolási kötelezettséget azzal, hogy a [2011/278 határozatban] konkrétan nem pontosította e választásának indokait?”

11. Az ArcelorMittal Atlantique et Lorraine, a francia és német kormány, valamint a Bizottság nyújtott be írásbeli észrevételeket. Az ArcelorMittal, a francia és svéd kormány, valamint a Bizottság a 2017. január 26-i tárgyaláson szóbeli észrevételt terjesztett elő.

⁸ L'arrêté du ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie du 24 janvier 2014 fixant la liste des exploitants auxquels sont affectés les quotas d'émissions de gaz à effet de serre et le montant des quotas affectés à titre gratuit pour la période 2013–2020 (JORF, 2014. február 14., 0038., 2551. o., 19.).

III. Értékelés

A. Bevezetés

12. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem összefüggéseinek megértéséhez érdemes először feltérképezni az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerének alapelveit.

13. Az EU célkitűzés és hatály tekintetében példa nélküli kibocsátás-kereskedelmi rendszere 2005 januárjában lépett működésbe. A rendszert az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében alakították ki. A rendszer kinyilvánított célja kezdettől fogva annak biztosítása volt, hogy teljesüljenek az uniós tagállamok Kiotói Jegyzőkönyvből eredő, üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó közös kötelezettségvállalásai.⁹ E kötelezettségvállalások idővel fejlődésen mentek keresztül. Hasonlóképpen fejlődött az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszere is.

14. A kibocsátás-kereskedelmi rendszer első két szakasza során (2005. január 1. és 2007. december 31. között, és 2008. január 1. és 2012. december 31. között) a tagállamok feleltek a kibocsátási egységeknek a nemzeti kiosztási tervekkel összhangban történő kiutalásáért. A szóban forgó időszak alatt a kibocsátási egységek többségét ingyenesen osztották ki.

15. A 2009/29 irányelv hatálybalépése következtében a 2003/87 irányelv jelentős változáson ment keresztül. Ezek a változások a kibocsátás-kereskedelmi rendszer harmadik szakaszára (2013. január 1. és 2020. december 31. között) vonatkoznak.¹⁰ A rendszer új gazdasági területekre való kiterjesztését és más lényeges módosításokat abból a célból vezették be, hogy a hivatkozott rendszert hozzáigazítsák az éghajlatváltozással kapcsolatban napjainkban végzett kutatáson és az annak megfelelően kialakuló kibocsátáscsökkentési célkitűzéseken alapuló, nemzetközi kötelezettségvállalásokhoz.¹¹

16. Az első két szakasszal ellentétben a kibocsátási egységek kiosztásának folyamata mára uniós szinten harmonizált. A Bizottság határozza meg az EU-ban rendelkezésre álló kibocsátási egységek teljes mennyiségét. Ez a mennyiség 2010-et követően évente 1,74%-kal csökken. Jóllehet hosszú távon a teljes körű árverés keretében történő kiosztás az elérendő cél, átmeneti rendszert vezettek be a villamosenergia-előállítás kívüli ágazatokban. E rendszer keretében a gyártó iparágban a 2013-as 80%-ról 2020-ra fokozatosan 30%-ra kell csökkenteni a kibocsátási egységek ingyenes kiosztását. A kinyilvánított cél szerint 2027-ben nem kerül sor ingyenes kiosztásra.

17. Ami a magas szén-dioxid-kibocsátású ágazatoktól szenvedőnek tekintett ágazatokat, például az acélipari ágazatot illeti, ezen ágazatok az ingyenesen kiosztásra szánt mennyiség 100%-ának megfelelő kibocsátási egységet kapnak. E mennyiséget főszabály szerint a létesítmény termelési outputjának (a termék tonnáiiban mérve) és az adott termék referenciaértékének szorzata alapján határozzák meg.

18. Az átmeneti rendszer keretében a Bizottság kulcsfontosságú szerepet tölt be.

⁹ Az 1990. évi szinthez képest 8%-os kibocsátáscsökkentési célkitűzés.

¹⁰ További felülvizsgálat van tervben a 2020-at követő időszak vonatkozásában. A Bizottság 2015-ben javaslatot terjesztett elő a kibocsátás-kereskedelmi rendszer felülvizsgálatára a 2020-at követő időszak vonatkozásában: A 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat Brüsszel, 2015. július 15., COM(2015)337 végleges. A hivatkozott javaslat célja, hogy az EU Párizsi Egyezményhez való hozzájárulásának részeként támogassa az üvegházhatásúgáz-kibocsátások 2030-ra legalább 40%-kal történő csökkentésének uniós célkitűzését.

¹¹ Az 1990. évi szinthez képest 20%-kal alacsonyabb célkitűzést 2020-ra, míg az 1990. évi szinthez képest 50%-kal alacsonyabb célkitűzést 2050-re kellett elérni.

¹² A szén-dioxid-kibocsátás olyan helyzetet jelöl, amelyben az EU-ban érvényesülő széndioxid-kibocsátási korlátozások miatt a vállalkozások olyan országokba helyezik át termelésüket, amelyek kevésbé nagyratörő éghajlatpolitikai intézkedéseket alkalmaznak. A legutóbbi felsorolásért lásd: a CO₂-kibocsátáshelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok 2015–2019-es időszakra vonatkozó listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról szóló, 2014. október 27-i 2014/746/EU bizottsági határozat (HL 2014. L 308., 114. o.).

19. A harmadik szakasz elején a Bizottság ellenőrizte, hogy az egyes tagállamok által a 2003/87 irányelv hatálya alá tartozó létesítményekről és az említett létesítmények részére kiosztandó ingyenes kibocsátási egységek számáról rendelkezésre bocsátott listák teljesek, és megfelelnek a vonatkozó jogi keretnek.¹³ Ennek alapján a tagállamok végleges döntést hoztak a kibocsátási egységek 2013–2020-as időszakra történő kiosztásáról. Tekintettel arra, hogy az EU területén az összes létesítményre igényelt kibocsátási egységek meghaladták az ingyenes kiosztásra rendelkezésre álló mennyiséget, a Bizottság csökkentette a létesítményenkénti kiosztást. Ez „ágazatközi korrekciós tényezőként” ismert, és a Bíróság előtt nemrég folyt jogvitáknak is tárgyát képezte.¹⁴

20. A kibocsátáskereskedelmi rendszer célkitűzéseinek megvalósításában különös jelentőséggel bírnak az ingyenes kiosztásra vonatkozó szabályok. Alapvető fontosságú ugyanis, hogy az ingyenes kiosztás ne haladja meg a szükséges mértéket. A Bizottság a 2011/278 határozatban rögzítette az Európai Unióban alkalmazandó, említett szabályokat.

21. E határozatban a Bizottság meghatározta az egyes létesítményeknek járó ingyenes kiosztás alapjául szolgáló referenciaértékeket. Általánosságban véve egy termék-referenciaérték az EU-ban a terméket előállító létesítmények leghatékonyabb 10%-ának átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátásán alapul. Ennek oka az a megfontolás, hogy az említett referenciaértékeket el nem érő létesítmények kevesebb kibocsátási egységet kapjanak költségmentesen, mint amennyire ténylegesen szükségük van.

22. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem számos nézőpontból foglalkozik a Bizottság által a releváns termék-referenciaértékek meghatározása során alkalmazott módszer jogszerűségével. Most rátérek az előzetes döntéshozatalra utalt kérdések részletesebb vizsgálatára.

B. A 2011/278 határozat érvényessége

23. Előzetesen rá kell mutatni arra, hogy a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszer keretében a termék-referenciaértékek meghatározására. A 2003/87 irányelv 10a. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a Bizottságnak a paraméterek széles skáláját kell figyelembe vennie a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásának alapjául szolgáló termék-referenciaértékek meghatározása során. Ugyanez a bekezdés rögzíti, hogy az említett paramétereket „lehetőség szerint” kell figyelembe venni. Ennek megfelelően tekintettel a referenciaérték-meghatározás műszaki jellegére, a Bíróság által végzett felülvizsgálat annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy az intézkedés ne legyen nyilvánvalóan alkalmatlan.¹⁵

24. A Bíróságnak feltett kérdéseket ennek fényében kell megvizsgálni.

1. A forró fémre vonatkozó referenciaérték: villamos energia hulladékgázokból történő előállítása

25. Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra kíván választ kapni, hogy a forró fémre vonatkozó referenciaértéknek a 2011/278 határozat szerinti meghatározása céljából a Bizottság által alkalmazott módszer összeegyeztethető-e a 2003/87 irányelv 10a. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével.

¹³ Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban történő átmeneti ingyenes kiosztását szolgáló nemzeti végrehajtási intézkedésekről szóló, 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat (HL 2013. L 240., 27. o.).

¹⁴ Lásd: 2016. április 28-i Borealis Polyolefine és társai ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311; 2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647; 2016. október 26-i Yara Suomi és társai ítélet, C-506/14, EU:C:2016:799.

¹⁵ 2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647, 45. pont; 2016. október 26-i Yara Suomi és társai ítélet, C-506/14, EU:C:2016:799, 37. pont.

26. A 2003/87 irányelv 10a. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése többek között úgy rendelkezik, hogy a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést figyelembe kell venni a referenciaérték meghatározásában. Ezzel azt kívánja elérni, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat. Ugyanez a rendelkezés azt is rögzíti, hogy villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.

27. E rendelkezés fényében az ArcelorMittal arra hivatkozik, hogy a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározása során a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a hulladékgázok villamosenergia-termelést szolgáló felhasználásához kapcsolódó összes kibocsátást.

28. A kérdést előterjesztő bíróság e kifogás miatt táplál kétségeket a 2011/278 határozatnak a 2003/87 irányelvvel való összeegyeztethetőségét illetően. A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározása céljából a Bizottság által alkalmazott módszer összeegyeztethető-e egyrészt a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerés célkitűzésével, másrészt a hulladékgázokból előállított villamos energia tekintetében az ingyenes kibocsátási egységek kiosztására vonatkozó kivétellel.

29. Először is az észrevételeket benyújtó felek egyetértettek abban, hogy a villamosenergia-termelés vonatkozásában a kibocsátási egységek kiosztása főszabály szerint nem ingyenesen történik. Ez világosan kiderül a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (1) és (3) bekezdéséből. Mindazonáltal az irányelv 10a. cikkének (1) bekezdésében szereplő, a hulladékgázokból előállított villamos energia vonatkozásában ingyenes kiosztással kapcsolatos kivételre tekintettel nincs egyetértés abban a kérdésben, hogy hogyan kell kezelni a hulladékgázokból előállított villamos energiát, és hogy a Bizottság választása hozzájárul-e a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyeréshez.

30. Mielőtt rátérek e kérdés vizsgálatára, hasznos lehet megjegyezni, hogy a hulladékgázok a koks- és acélgyártás elkerülhetetlen melléktermékeinek minősülnek. Ezeket a gázokat főként villamosenergia-termelés céljából nyerik vissza és használják fel, de kisebb mértékben nagyolvasztóban levő kályhákban, kokszolókemencék alágújtására, szinterszalagok begyűjtására és kemencék újbóli felmelegítésére is alkalmazzák. A villamos energiát magán a létesítményen belül termelik, vagy harmadik fél állítja elő a létesítményen kívül. A hulladékgázok visszanyerése és üzemanyagként történő újbóli felhasználási gazdasági és környezetvédelmi szempontból is sokkal észszerűbb e gázok leürítésénél vagy hasznos cél nélküli kilobogtatásánál.¹⁶

a) Hulladékgázok hatékony visszanyerése

31. A hulladékgázok üzemanyagként való felhasználása segít megmagyarázni, hogy a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (1) bekezdésében miért szerepel a hulladékgázok felhasználásának támogatása az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésének és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldások alkalmazásának ösztönzői között. Arra is magyarázatot ad, hogy a hulladékgázokból előállított villamos energia tekintetében ugyanez a rendelkezés miért hoz létre kivételt a villamosenergia-termelésnek a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásából való kizárása alól.¹⁷

¹⁶ Ez láthatólag annak ellenére van így, hogy az ArcelorMittal előadása szerint a hulladékgázok üzemanyaggá való átalakítása jelentős kiadásokat foglal magában.

¹⁷ Kokott főtanácsnok Borealis Polyolefine és társai ügyre vonatkozó indítványa, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2015:754, 68. és 69. pont.

32. Az ArcelorMittal érvelésével ellentétben azonban véleményem szerint az irányelv nem támasztja alá azt az álláspontot, amely szerint a hulladékgázok égetéséből származó összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás automatikusan a kibocsátási egységek ingyenes kiosztását kell hogy maga után vonja a referenciaérték-meghatározás alapján.

33. Konkrétabban a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (1) bekezdése nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely meghatározná, hogy a referenciaérték-meghatározás során *milyen mértékben* kell figyelembe venni a hulladékgázokból származó villamosenergia-termelést. Igaz, hogy a 2003/87 irányelv 10a. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése – összességében tekintve – lehetővé teszi a hulladékgázokból származó villamosenergia-termelés figyelembevételét. Azonban ezt csak annyiban engedi meg, amennyiben arra lehetőség van a hulladékgázok hatékony visszanyerése támogatásának szükségességére és az irányelv üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó átfogó célkitűzésére tekintettel.¹⁸

34. Ezzel elérkeztünk a hulladékgázok hatékony visszanyerésének és az irányelv átfogó célkitűzésének kérdéséhez.

35. A 2011/278 határozat (32) preambulumbekkezdése kifejti, hogy a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározása során a Bizottság ténylegesen figyelembe vette a hulladékgázok hatékony visszanyerését. A Bizottság figyelembe vette a tényt, hogy az acélipari ágazatban villamos energia (vagy hő) előállítása céljából elégetik a hulladékgázokat. Ezen okból kifolyólag többek között a forró fémre vonatkozó referenciaértéket felfelé korrigálta oly módon, hogy ne csak a forró fém termeléséhez kapcsolódó kibocsátásokat, hanem a hulladékgázok felhasználásához kapcsolódó kibocsátásokat is tartalmazza.

36. A forró fémre vonatkozó referenciaérték ugyanakkor nem veszi figyelembe teljeskörűen (inkább körülbelül 75-80%-ban) a hulladékgázok villamosenergia-termelésre való felhasználásához kapcsolódó kibocsátásokat.¹⁹

37. Ennek oka az ügyiratok vizsgálata során világossá válik. A hulladékgázok villamosenergia-termelésre való felhasználása valójában azt jelenti, hogy más tüzelőanyag helyettesítésére használják ezeket a gázokat. Ez globális szempontból az üvegházhatásúgáz-kibocsátás megtakarítását eredményezi, mivel a villamos energia és az acél előállításához egyaránt csak szénre van szükség, a szén acélgyártásra való felhasználása és más tüzelőanyag (vagyis földgáz) villamosenergia-termelésben való felhasználása helyett.

38. A Bizottság referencia tüzelőanyagként földgázt alkalmazott annak meghatározása érdekében, hogy a forró fémre vonatkozó termék-referenciaértéknek milyen mértékben kell figyelembe vennie a villamosenergia-termelésben használt hulladékgázok széndioxid tartalmát. A földgáz igénybevétele helyett a hulladékgázok újrahasznosítása és tüzelőanyagként való felhasználása a villamosenergia-termelésben azt jelenti, hogy a szóban forgó létesítmény több üvegházhatású gázt bocsát ki. Ahogyan azt az észrevételt benyújtó felek kifejtették, a hulladékgázok újrahasznosítása hozzávetőlegesen 75%-kal több üvegházhatású gázt eredményez ahhoz képest, amikor földgázt használnak tüzelőanyagként a villamosenergia-termelésben. A hulladékgázok visszanyerésének és felhasználásának támogatása céljából az ingyenes kiosztásban figyelembe kell venni az említett

¹⁸ A hulladékgázokból származó villamosenergia-termelés figyelembevételének opcionális jellegét a 2009/29 irányelv (23) preambulumbekkezdése is megerősíti. Ez a következőképpen szól: „A harmonizált szabályok figyelembe vehetik az éghető hulladékgázok felhasználásához kapcsolódó kibocsátásokat is, ha e hulladékgázok keletkezése elkerülhetetlen az ipari eljárás során; e tekintetben a szabályok rendelkezhetnek arról, hogy az érintett hulladékgázokat égető létesítmények vagy a gázokat kibocsátó létesítmények üzemeltetői számára ingyenesen osszanak ki kibocsátási egységeket.” (kiemelés tőlem).

¹⁹ A felek eltérő százalékos mértékekre hivatkoztak. Ahol a francia kormány 75%-ot említ, ott a német kormány 80%-ra utal. A Bizottság és az ArcelorMittal nem jelöltek meg pontos százalékos mértéket.

növekedést e gázok újból felhasználása szankcionálásának elkerülése érdekében. Mivel a hulladékgáz és a földgáz kibocsátási intenzitásának eltérése alapján kerül sor a kibocsátási egységek gyártó részére való kiosztására, a hulladékgázokból való villamosenergia-termelés nem részesül sem előnyben, sem hátrányban a földgázból villamos energiát előállító létesítményhez képest.

39. A kibocsátási egységeknek a hulladékgázokból való villamosenergia-termelésből származó, megnövekedett kibocsátást figyelembe vevő referenciaértéken alapuló ingyenes kiosztása látszólag e gázok hatékony visszanyerésére ösztönöz.

40. Az ágazati korrekció tényezővel foglalkozó Borealis Polyolefine és társai ítéletben²⁰ a Bíróság elismerte ezt. Ebben az ítéletben a Bíróság megjegyezte, hogy a Bizottság által alkalmazott megközelítés valóban figyelembe vette a hulladékgázok hatékony visszanyerését. A Bíróság kifejtette, hogy a Bizottság a többek között a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározása keretében a hulladékgázok *nagymértékű* figyelembevételével arra kívánta ösztönözni a vállalkozásokat, hogy a gyártási folyamat során termelt hulladékgázokat újra felhasználják, vagy eladják.²¹ A Bíróság ezt az álláspontot megerősítette egy későbbi ítéletben.²²

b) A hő- és villamosenergia-termelés kettőssége és a széniszivárgás kérdése

41. Igaz, hogy a Bizottság által választott módszerben aszimmetria van: a hulladékgázok felhasználására akkor oszthatók ki további ingyenes kibocsátási egységek, ha e gázokat hőtermelés céljából exportálják és égetik el. Ebben az esetben a további kibocsátási egységeket a hőfogyasztó részére a hő vagy tüzelőanyag referenciaértéke alapján osztják ki. Ilyen további kibocsátási egység nem osztható ki a hulladékgázokból termelt villamos energia vonatkozásában.

42. Az, hogy a Bizottság nem tekintette megfelelőnek a további ingyenes kibocsátási egységek kiosztásának kiterjesztését a villamosenergia-termelő által termelt villamos energia vonatkozásában, a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (3) bekezdésében rögzített általános szabályt tükrözi. Amint a fentiekben megállapításra került, e rendelkezés előírja, hogy a villamosenergia-termelés nem kaphat ingyenes kibocsátási egységet. E tekintetben a 2011/278 határozat (32) preambulumbekkezdésében a Bizottság kifejti, hogy e rendelkezésre azért is szükség van, hogy ne legyen szükségtelenül torzuljon a verseny az ipari létesítményeknek szolgáltatott villamos energia piacain, és a villamos energia árában a szén-dioxid-árak ne kerüljenek figyelembevételre.

43. Ezzel kapcsolatban be kell vallanom, hogy valamelyest szimpatizálok az ArcelorMittal érvelésével. Nem vagyok meggyőződve ugyanis arról, hogy a hő- és villamosenergia-termelés aszimmetrikus kezelése szükséges annak elkerüléséhez, hogy torzuljon a verseny a villamosenergia-piacon. Ezen aszimmetrikus kezelés szükségessége kétségesnek tűnik amiatt, hogy az acélipari ágazat a villamos energia nettó fogyasztója, és úgy tűnik, hogy a hulladékgázokból származó villamosenergia-termelés az Európai Unión belül a teljes villamosenergia-termelés legfeljebb 1%-át képviseli. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy a Bizottság választása teljes mértékben összhangban van az irányelv 10a. cikkének (3) bekezdésével, ezért nem érinti a 2011/278 határozat érvényességét.

44. Ezen a pontos foglalkozni kell az ArcelorMittalnak a széniszivárgás acélipari ágazatban fennálló kockázatára vonatkozó érvelésével is. Az ArcelorMittal lényegében előadja, hogy az, ahogyan a Bizottság meghatározta a forró fémre vonatkozó referenciaértéket, a 2003/87 irányelv célkitűzésével ellentétben növeli a szivárgás kockázatát egy energiaigényes ágazatban.

20 2016. április 28-i ítélet, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/1–C-393/14, EU:C:2016:311.

21 73. pont.

22 2016. szeptember 8-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647, 48. pont.

45. Az is könnyen előfordulhat, hogy más referenciaérték-meghatározó módszer megelőzőben kezelhette volna ezt a kérdést,²³ ahogyan arra utal az ArcelorMittal. Nem szabad azonban elfelejteni, hogy a 2003/87 irányelv a 10a. cikk (6) bekezdésében rögzített mechanizmus révén kezeli a szivárgás kockázatát. Ennek megfelelően a tagállamok pénzügyi intézkedéseket fogadhatnak el az érintett ágazatok vagy alágazatok számára. Az állami támogatások uniós szabályaival összhangban támogatás nyújtható, amennyiben a villamosenergia-árakban megjelenő, üvegházhatású gázkibocsátással kapcsolatos költségeik miatt jelentős a szénszivárgás kockázata. Más szóval az ingyenes kibocsátásokon felül az acélipari ágazat e szabály alapján támogatásra is jogosult lehet.

46. Még fontosabb ugyanakkor, hogy az ArcelorMittal észrevételeiből (vagy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből) nem tűnik ki egyértelműen, hogy a Bizottság által alkalmazott módszer hogyan növelheti a szénszivárgás kockázatát.

47. A 2003/87 irányelv 10a. cikke ebben a kérdésben nem segíti az ArcelorMittalt. A 10a. cikk (12) bekezdése rögzíti, hogy a szénszivárgás kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatokban vagy alágazatokban működő üzemeltetők ingyenes kiosztásban kell hogy részesüljenek *az (1) bekezdésben hivatkozott rendelkezésekkel összhangban meghatározott* mennyiség 100%-a erejéig. Egyértelmű, hogy az irányelv nem azt rögzíti, hogy a jelentős szénszivárgási veszélynek kitettnek tekintett ágazatoknak minden körülmények között az általuk kibocsátott összes üvegházhatású gáznak megfelelő ingyenes kibocsátási egységet kell kapniuk.

48. Mindezek alapján arra következtetnek, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés vizsgálata a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározása céljából a Bizottság által alkalmazott módszert illetően nem tárt fel a 2011/278 határozat érvényességét érintő körülményt.

2. A forró fémre vonatkozó referenciaérték: a legpontosabb és legkorszerűbb adatok felhasználása

49. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés a forró fémre vonatkozó referenciaérték 2011/278 határozattal összhangban történő meghatározása során a Bizottság által alkalmazott adatok minőségével kapcsolatos. Pontosabban ez a kérdés arra keresi a választ, hogy a Bizottság a vas- és acéltermelésről szóló BREF-en és a 2007/589 határozaton alapuló adatokat felhasználhatja-e az említett referenciaérték meghatározásához anélkül, hogy ezzel megsértené a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (2) bekezdését és a megfelelő ügyszabály elvét.

50. Nézetem szerint a Bizottságnak az ilyen adatok felhasználására vonatkozó döntése nem kritizálható.

51. Igaz, hogy – ahogyan az ArcelorMittal előadja – a 2007/83 irányelv 10a. cikkének (2) bekezdése szerint a Bizottságnak egyeztetnie kell az érintett ipari ágazattal a referenciaértékeknek az egyes ágazatokban vagy alágazatokban való megállapítása elveinek meghatározása céljából. Hasonlóképpen igaz, hogy a 2003/87 irányelv 14. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak „a rendelkezésre álló legpontosabb és legkorszerűbb, így különösen az [éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoporttal (IPPC)] összefüggésben elért tudományos eredményeket” kell alkalmaznia a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó rendelkezés elfogadása során.

52. Nem következtethető ki ugyanakkor az említett rendelkezésekből, hogy a Bizottságnak fel is kell használnia az érintett ipari ágazat által rendelkezésre bocsátott adatokat. Ilyen kötelezettség nincs a 2003/87 irányelvben.

²³ Megjegyzem, hogy érdekes módon a szénszivárgás konkrét kockázatának létezésével kapcsolatban bizonytalanság áll fenn. A Bizottság Éghajlatpolitikai Főigazgatósága által nemrégiben megrendelt tanulmány nem tartalmazott bizonyítékot a szénszivárgásra. Ennek okai között szerepel az ingyenes kiosztás (amely többek között az acélipari ágazatban a kiosztási egységekben többletet eredményez), a kibocsátási egységek vártnál alacsonyabb ára és más országoknak a kibocsátások nemzetközi kötelezettségvállalásokkal összhangban történő csökkentésére tett erőfeszítések. Áttekintésért lásd: https://www.ceps.eu/sites/default/files/u213/Bergman_leakage_presentation_OWS.pdf.

53. Ahogyan fent megjegyeztem, a referenciaértékek meghatározása összetett és technikai jellegű folyamat. Az uniós jogalkotó ezért csak a referenciaértékek megállapításának fő célkitűzéseit határozta meg, és e célkitűzések elérésének módja tekintetében széles mérlegelési jogkört hagyott a Bizottságnak. Következésképpen a Bizottságnak a referenciaértékek meghatározásához felhasznált adatok kiválasztása terén is rendelkeznie kell bizonyos fokú mérlegelési szabadsággal, amíg a szóban forgó adat nem nyilvánvalóan alkalmatlan a 2003/87 irányelv 10a. cikkében foglalt célkitűzések (az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentése és az energiateljesítmény tekintetében hatékony műszaki megoldások alkalmazása) elérésének biztosítására.

54. Az adatokat azonban nem lehet önkényesen kiválasztani. Kétségtelenül ez az oka annak, hogy a 2003/87 irányelv a rendelkezésre álló legpontosabb és legkorszerűbb tudományos eredmények felhasználását írja elő a nyomon követéssel és jelentéstétellel kapcsolatban.

55. A 2011/278 irányelv (11) preambulumbekzdése részletezi, hogy a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározása során a Bizottság miért inkább a BREF-en és a 2007/589 határozaton alapuló információt alkalmazott az érintett ipari ágazat által rendelkezésre bocsátott információ helyett. Az érintett dokumentumokat a referenciaértékek meghatározására használták, ha nem állt rendelkezésre adat vagy a referenciaérték-meghatározás módszertanával összhangban gyűjtött adat. A preambulumbekzdés további magyarázatot ad a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározása során tapasztalt konkrét problémákra: a hulladékgázok kezelésével, a hőexporttal és a villamosenergia-termeléssel kapcsolatos adatok hiánya miatt a forró fém termék-referenciaértékeit a közvetlen és közvetett kibocsátások kiszámításából, a vonatkozó BREF energiaáramlással kapcsolatos releváns információi, illetve a 2007/589 határozatban meghatározott alapértelmezett kibocsátási tényezők alapján származtatták.

56. A Bizottság az írásbeli észrevételeiben azt is tovább részletezte, hogy az európai acélipari ágazatot képviselő egyesület (Európai Vas- és Acélipari Szövetség [Eurofer]) által rendelkezésre bocsátott adatok a forró fém vonatkozásában nem tartalmaztak adatokat a hulladékgázok kezelését, valamint a hőexportot és a villamosenergia-termelést érintően. Habár az ipari ágazat által rendelkezésre bocsátott adatok az érintett létesítmények számát illetően átfogóbban lehetnek, ezek az adatok nem használhatók fel a Bizottság által alkalmazott módszerrel összhangban.

57. E körülmények között álláspontom szerint biztosítottak tűnik, hogy a Bizottság más forrásokból származó adatokat alkalmazhat.

58. A Borealis és társai ítéletben és a Yara Suomi és társai ítéletben a Bíróság már megállapította, hogy a 2007/83 irányelv 10a. cikkének értelmében vett referenciaértékek meghatározása céljából a jelen ügyben szóban forgó források alapulvételével a Bizottság nem lépte túl a mérlegelési jogkörének a korlátait.²⁴

59. A Bizottság azon döntése ugyanis, hogy a vas- és acélgyártásra vonatkozó BREF-t és a 2007/589 határozatot veszi alapul, nem tűnik nyilvánvalóan alkalmatlannak az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentése és a hatékony műszaki megoldások alkalmazásának elősegítése szempontjából. Mindkét dokumentum a kibocsátásokra és fogyasztásra, valamint a területen alkalmazott leghatékonyabb megoldásokra vonatkozó információ forrásának minősül.

²⁴ 2016. szeptember 18-i Borealis és társai ítélet, C-180/15, EU:C:2016:647, 47. és 49. pont; 2016. október 26-i Yara Suomi és társai ítélet, C-506/14, EU:C:2016:799, 39. és 41. pont.

60. Egyrészt a (jelenleg) 2010/75 irányelv²⁵ 13. cikkével összhangban a BREF dokumentumokat a Bizottság, a tagállamok, az érintett iparágak, valamint a környezetvédelemmel foglalkozó szervezetek közötti információcsere alapján készítik el és teszik közzé az egyes ágazatok vonatkozásában. Ahogyan azt az elnevezésük sugallja, ezek a dokumentumok az adott ágazatban az elérhető legjobb technikákat illetően referenciadokumentumoknak minősülnek. A Bizottság által alkalmazott, vasra és acélra vonatkozó 2001. évi BREF jelentés volt a legkorszerűbb referenciadokumentum ezen a területen.²⁶

61. Másrészt a 2007/589 határozatban hivatkozott alapértelmezett kibocsátási tényezők nagymértékben az IPCC útmutatón alapulnak. Ezeket a tényezőket az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye alapján az üvegházhatásúgáz-kibocsátások nemzeti nyilvántartásainak létrehozásához használják.

62. Mindezek alapján arra következtetnek, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés vizsgálata a forró fémre vonatkozó referenciaérték meghatározása céljából a Bizottság által felhasznált adatokat illetően nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a 2011/278 határozat érvényességét.

3. A szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték: a leghatékonyabb létesítmények meghatározása

63. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés az adatgyűjtéssel foglalkozik. A Bizottságot az adott termék-referenciaérték meghatározására szolgáló létesítmények kiválasztásában megillető mérlegelési jogkörre vonatkozik. Pontosabban a kérdés az, hogy a Bizottság a szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték meghatározása érdekében a létesítmények leghatékonyabb 10%-ának egyikeként figyelembe vehetett-e egy szinterezett ércet és pelletet is gyártó létesítményt anélkül, hogy ezzel megsértette volna a 2003/87 irányelv 10a. cikkét.

64. A 2003/87 irányelv 10a. cikkének (2) bekezdése rögzíti, hogy referenciaérték-meghatározás során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat közösségi létesítményei leghatékonyabb 10%-ának 2007–2008 közötti átlagteljesítménye adja. Ugyanezt a gondolatot megismétli a 2011/278 határozat (2) preambulumbekkezdése. Másrészt a 2011/278 határozat (4) preambulumbekkezdése rögzíti az elvet, amely szerint amennyiben egy termék egy másik termék közvetlen helyettesítő terméke, mindkét termékre azonos referenciaértéknek és kapcsolódó termékmeghatározásnak kell vonatkoznia.

65. Az ügyiratokból és a tárgyaláson előadott érvelésekből kitűnik, hogy a pellet és a szinterezett érc nem közvetlen helyettesítő termékek, ezért azokra nem ugyanaz a termék-referenciaérték vonatkozik. Ezt alapvetően az indokolja, hogy a pellet mint termék jellemzői jelentősen eltérnek a szinterezett érc jellemzőitől.

66. Az ArcelorMittal által előterjesztett és a kérdést előterjesztő bíróság által megismételt kifogás azon a feltételezésen alapul, hogy a Bizottság a szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték meghatározása során a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (1) bekezdésével és a 2011/278 határozat (4) preambulumbekkezdésével ellentétben figyelembe vett egy pelletet és szinterezett ércet is gyártó létesítményt. Ennek megfelelően a szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték az ArcelorMittal véleménye szerint torzult a pelletgyártáshoz kapcsolódó adatok felhasználása miatt.

²⁵ Az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló, 2010. november 24-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2010. L 334., 17. o.). Az irányelv az azonos kérdést szabályozó 2008/1 irányelvet váltotta fel.

²⁶ A legújabb BREF-et 2012-ben határozták meg. Nyilvánvaló módon a 2011/278 határozat elfogadása során a Bizottság nem vehette figyelembe a dokumentum tartalmát. E tekintetben lásd: 2008. december 16-i Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

67. A tárgyaláson e tekintetben jelentős egyértelműsítésekre került sor. Habár a Bizottság írásbeli észrevételei e kérdésben semmi esetre sem tartalmazzák a kérdés példaértékű tisztázását, az ezen intézmény által előadott szóbeli érv meggyőzőtt arról, hogy a szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték tekintetében a létesítmények kiválasztása nem érintheti a 2011/278 határozat érvényességét.

68. A Bizottság előadta, hogy a szóban forgó létesítmény egyedülálló az Európai Unióban. A létesítmény pellet és szinterezett érc keverékét gyártja, amely jellemzőit és felhasználását illetően a szinterezett érc közvetlen helyettesítő termékeként szolgál az integrált acélművek nagyolvasztóiban. Jóllehet a szóban forgó integrált acélműben megtalálható egy pellet egység és egy szinterelő egység, ezek az egységek kapcsolódnak egymáshoz és egyidejűleg üzemelnek a nagyolvasztóba közvetlenül betáplált keverék előállítására érdekében. E tekintetben a Bizottság azt is megjegyezte, hogy a pelletüzem közvetlenül kapcsolódik a szinterelő egységgel a szinterezett érc 2011/278 határozat I. mellékletében szereplő meghatározásával összhangban.²⁷ A Bizottság által meghallgatott releváns érdekelt és szakértők véleménye alapján e keverék termelési folyamata a szinterezett ércéhez hasonlónak tekinthető. Más szóval a késztermék a szinterezett érchez hasonló jellemzőkkel bír, és azt a nagyolvasztóban a annak közvetlen helyettesítő termékeként alkalmazzák.²⁸

69. E pontosítások ellenére az ArcelorMittal a tárgyaláson fenntartotta álláspontját. Különösen megjegyezte, hogy az összes hivatalos dokumentum utal arra, hogy a szóban forgó létesítmény különálló egységekkel rendelkezik a pellet és a szinterezett érc gyártására. Azt is megjegyezte, hogy egyáltalán nem szokatlan a pellet szinterezett ércel való keverése a nagyolvasztóban.

70. Ezzel kapcsolatban két dolgot kell leszögezni. Először is az uniós aktusok jogszerűségét vélelmezni kell.²⁹ Másodszor, a fentieknek megfelelően olyan összetett műszaki jellegű értékelésekről van szó, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik.

71. A rendelkezésre álló információ alapján nem nyilvánvaló, hogy a szóban forgó létesítmény figyelembevétele során a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett volna el. Épp ellenkezőleg, az általa gyakorolt széles mérlegelési jogkörrel összhangban eldönthette, hogy a szinterezett érc referenciaértékének meghatározása céljából a referencia létesítmények egyikének lehet-e tekinteni a szóban forgó létesítményt. Valóban, úgy tűnik, hogy a létesítmény különös jellemzői ellenére (különösen, ami a fent leírt szinterezett érc és pellet keverékének előállítására szolgáló, telephelyi pelletegység létezését illeti) az így létrehozott termék a szinterezett érc közvetlen helyettesítő termékének minősül.

72. Egyértelmű, hogy az összetett műszaki jellegű értékelések körébe tartozik annak meghatározása, hogy referencia létesítményként történő besorolása szempontjából meghatározó-e az adott létesítmény különös jellemzője vagy a létesítmény jellemzőinek uniós szintű egyedülállósága. Ezen értékelés elvégzése szempontjából a Bizottság a Bíróságnál sokkal jobb helyzetben van.

²⁷ Az I. melléklet szerint a következő folyamategységekhez közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó valamennyi folyamat beletartozik a szinterezett érc referenciaértékébe: szinterszalag, begyűjtés, nyersanyag-előkészítő egységek, forró szűrési egység, szinter hűtési egység és gőzképző egység.

²⁸ A tárgyaláson megerősítették, hogy az Eurofer az egyeztetések során úgy vélte, hogy a szóban forgó létesítményt, a pellet egységet, valamint a szinterelő egységet aggregálni kell azok kölcsönös függése miatt.

²⁹ 1994. június 15-i Bizottság kontra BASF és társai ítélet, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 48. pont.

73. Összességében indokoltnak tűnik a Bizottság megközelítése. A szóban forgó létesítmény referencia létesítményként való figyelembevételének különös jellemzői miatti mellőzése mesterségesen korlátozná az adatgyűjtést, és az ágazat egyik leghatékonyabb létesítményét hagyná figyelmen kívül. Ennek eredményeként jelentősen magasabb lenne a megállapított referenciaérték.³⁰ Ez nyilvánvalóan nem tükrözné a 2003/87 irányelvnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátások gazdaságilag hatékony csökkentésére irányuló átfogó célkitűzését. Úgy tűnik ugyanis, hogy pontosan e jellemzők miatt képes a létesítmény kibocsátásainak optimalizálására.

74. Ahogyan arra a Bizottság rámutatott, a szinterezett érc helyettesítő termékét előállító létesítmény figyelembevétele összhangban áll a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (1) bekezdésében szereplő, a legkevésbé kibocsátásigényes eljárások használatának ösztönzésére irányuló céllal. A referenciaérték-meghatározásnak az ágazat leghatékonyabb létesítményeit kell alapul vennie, és nem veheti figyelembe az alkalmazott technológiát, az igénybe vett tüzelőanyag típusát és más olyan tényezőket, mint például az időjárási viszonyok vagy a használt nyersanyagok. Ellenkező esetben jelentősen fellazul az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének célkitűzése.

75. Mindezek alapján arra következtetnek, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés vizsgálata a szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték meghatározása céljából a Bizottság által kiválasztott referencia létesítményeket illetően nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a 2011/278 határozat érvényességét.

4. A szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték: az indokolási kötelezettség

76. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés arra keresi a választ, hogy a Bizottság a szinterezett érc referenciaértékének meghatározását illetően a 2011/278 határozatban megfelelt-e az EUMSZ 296. cikkben rögzített indoklási kötelezettségének. Közelebbről a kérdést előterjesztő bíróság arra kíván választ kapni, hogy a szinterezett érc referenciaértékének meghatározása céljából kiválasztott referencia létesítményeket illetően teljesült-e ezen kötelezettség.

77. Általánosságban megjegyzem, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény megfontolásainak, oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedést alátámasztó körülményeket, illetve hogy a bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. A vitatott intézkedést elfogadó uniós intézmény ugyanakkor nem köteles kitérni valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre.³¹

78. Az indoklási kötelezettség erősen kontextusfüggő: Az indoklási kötelezettség EUMSZ 296. cikkben foglalt követelményeknek való megfeleléségét nem csupán a jogi szabályozás szövegezésére, hanem annak összefüggésére, valamint a szabályozás tárgyára vonatkozó jogi szabályok összességére tekintettel kell megítélni. A Bíróság megállapította, hogy ha a kétséges jogi szabályozásból kitűnik az intézmény által elérni kívánt cél lényege, főlegesen megkövetelni, hogy valamennyi általa felhasznált technikai választást külön-külön megindokolja.³² Különösen, az egyedi intézkedésekkel ellentétben abban az esetben, ha általánosan alkalmazandó jogi aktusról van szó, mint a 2011/278 határozat esetében, az indokolás szorítkozhat egyfelől az aktus elfogadásához vezető általános helyzet, másfelől az általa elérni kívánt általános célok megjelölésére.³³

30 A szinterezett érc referenciaértéke 0,171 CO₂ / szinterezett érc tonnában van meghatározva. Amennyiben a szóban forgó létesítményt kizárnák a számításokból, a referenciaérték 0,191 CO₂/tonna lenne.

31 2005. július 12-i Alliance for Natural Health és társai ítélet, C-154/04 és C-155/04, EU:C:2005:449, 133. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

32 Lásd többek közt: 1998. november 19-i Spanyol Királyság kontra Tanács ítélet, C-284/94, EU:C:1998:548, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2005. július 12-i Alliance for Natural Health és társai ítélet, C-154/04 és C-155/04, EU:C:2005:449, 134. pont.

33 Lásd többek között: 2016. szeptember 7-i Spanyol Királyság kontra Tanács ítélet, C-310/04, EU:C:2006:521, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

79. Ahogyan azt az ítélkezési gyakorlat egyértelművé teszi, a Bizottság nem köteles külön indokolni az alkalmazott különböző technikai megoldásokat. Mivel a Bizottságot széles mérlegelési jogkör illeti meg és ez a mérlegelési jogkör csak szűk határok között képezheti bírósági felülvizsgálat tárgyát, az indokolásnak csak e korlátozott felülvizsgálat alátámasztásához szükséges elemeket kell tartalmaznia.³⁴

80. Mindazonáltal a Bíróságnak képesnek kell lennie a felülvizsgálat lefolytatására, amelynek hiányában az indokolás nem tekinthető kellő mértékűnek.

81. Álláspontom szerint a jelen ügyben a referencia létesítmények kiválasztására vonatkozó indokokat a 2011/278 határozat kellően egyértelműen közli. A 2011/278 határozat elfogadásának indokai és a határozat célkitűzése kiderülnek az említett határozat preambulumbekkezdéseiből. A preambulumbekkezdésekben szerepel továbbá számos olyan technikai jellegű részlet, amely még egyértelműbbé teszi a referenciaértékek meghatározása, beleértve a létesítmények kiválasztása során a Bizottság által alkalmazott módszert.

82. Igaz, hogy a Bizottság részletesen nem fejtette ki azokat a technikai jellegű okokat, amelyek alapján például arra jutott, hogy a pelletet és szinterezett ércet is előállító létesítmény figyelembe vehető a szinterezett érc referenciaértékének kiszámítása során. Ennek előírása ugyanakkor lényegében kiterjesztené az indoklási kötelezettségét arra, hogy a preambulumban beszámoljon az általa szükségszerűen meghozott összetett technikai jellegű döntésekről.

83. Figyelembe véve a szóban forgó intézkedés típusát és a referenciaértékek meghatározásához kapcsolódó ténybeli és jogi megfontolásokat illetően a preambulumban nyújtott magyarázatokat, a Bizottságnak nem áll fenn ilyen beszámolási kötelezettsége. A preambulumbekkezdésekből kiderül különösen, hogy a 2011/278 határozatot a 2003/87 irányelv szerint hozták meg annak érdekében, hogy az átmeneti időszak alatt a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásával kapcsolatban uniós szintű szabályokat határozzanak meg. Egyértelmű, hogy a Bizottság e szabályokat úgy kívánta megfogalmazni, hogy azok biztosítsák az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését.

84. Ami még fontosabb, a (2) preambulumbekkezdésben a Bizottság kifejti, hogy a referenciaérték meghatározása során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat uniós létesítményei leghatékonyabb 10%-ának átlagteljesítménye adja. Ezenfelül a (4) preambulumbekkezdés részletezi, hogy amennyiben egy termék egy másik termék közvetlen helyettesítő terméke, mindkét termékre azonos referenciaértéknek és kapcsolódó termékmeghatározásnak kell vonatkoznia. A (6)–(8) preambulumbekkezdés rögzíti, hogy milyen típusú információt kell figyelembe venni a referenciaértékek meghatározása során. A (11) preambulumbekkezdés tovább szemlélteti a Bizottság által olyan helyzetekben alkalmazott megközelítését, amelyekben nem vagy nem kellő mértékben áll rendelkezésre adat, továbbá a (12) preambulumbekkezdés részletezi, hogy a Bizottság hogyan jár el olyan esetben, amelyben nem volt mód referenciaérték levezetésére.

85. A preambulumban szereplő információ elegendő a Bíróság felülvizsgálatának lefolytatásához. A Bizottságtól nem utolsósorban gyakorlati okokból nem követelhető meg, hogy elmagyarázza az egyes referenciaértékek jellemzőit, és kifejezetten megjelölje azokat a technikai jellegű okokat, amelyek miatt bizonyos létesítményeket megfelelőnek talált a referenciaérték-meghatározáshoz, míg másokat nem. Annak meghatározásához, hogy a releváns termék-referenciaérték tartalmaz-e nyilvánvaló értékelési hibát, elegendő megérteni a szóban forgó intézkedés célját, és az említett referenciaértékek

³⁴ Kissé eltérő véleményért lásd: Kokott főtanácsnok Borealis Polyolefine és társai ügyre vonatkozó indítványa, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 és C-391/14–C-393/14, EU:C:2015:754, 134. és azt követő pontok. Ebben az ügyben a korrekciós tényező meghatározása képezte vita tárgyát. A főtanácsnok úgy vélte, hogy a Bizottság – a szóban forgó határozat általános alkalmazhatósága ellenére – köteles minden olyan adatot feltüntetni, amely szükséges az ügyben szóban forgó határozatban szereplő korrekciós tényező kiszámításának részletes felülvizsgálatához. Elfogadva ugyanakkor, hogy az ilyen kiterjedt indoklás nem várható el gyakorlati okokból, a főtanácsnok elegendőnek találta a nyersadatokhoz való hozzáférésre vonatkozó indokok meghatározását és az indoklásban erre történő utalás szerepeltetését.

meghatározása céljából a Bizottság által alkalmazott általános módszert (beleértve a referenciaintézmények kiválasztására és a helyettesítő termékek kezelésére vonatkozó általános szabályt). Ezek a megfontolások egyértelműen kiderülnek a 2011/278 határozat preambulumbekkezdéseiből.

86. Mindezek alapján arra következtetnek, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés vizsgálata a szinterezett ércre vonatkozó referenciaérték meghatározása céljából a Bizottság indoklási kötelezettségét illetően nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a 2011/278 határozat érvényességét.

IV. Véggöveztetések

87. A fenti érvelésre tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság a Tribunal administratif de Montreuil (montreuil-i közigazgatási bíróság, Franciaország) által előterjesztett kérdéseket a következőképpen válaszolja meg:

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések vizsgálata a forró fém és a szinterezett érc referenciaértékeinek meghatározását illetően nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat érvényességét.